

Matgerð

NÝGGJAR BOLLAR
Í SÚPANINA...?

– alt til sína tíð!

TÍÐHILD PATURSSON

Bollasúpan! Bollasúpan! Bollasúpan! Tað var tað einasta eg dugdi at hugsa um, tá ið eg kom heim. Bollasúpan! Av øllum? Boullion-terningar, fryst grønmeti og liðugtgjørdir kjöt og mjølbollar, eg trúði ongantíð at eg fór at munga eftir BOLLASÚPAN! Visti ikki av, at tað bar til at munga eftir bollasúpan! Men alt til sína tíð...

Eftir ein langan dag á fjalli á Borðuni í Nólsoy eftir brundum, og ein enn longri túr heim - svong, við bløðrum á fótunum og ógvuliga móðum beinum, ja, tá var alt eg dugdi at hugsa um bollasúpan!

- Tað skal sigast, at hetta var fyrstuferð í næstan 10 ár at eg var á fjalli, so hóast klokkan ikki var meira enn 14.42, tá ið eg kom heim, so kendist tað longu sum ein langur dagur, og eg var svangari enn eg hevði verið í longri tíð.

Eg var farin av Borðuni eittsindur áðrenn hini (aka hinir), tí eg hevði prógvætukur at fyrireika meg til, eitt barn at heinta í barnagarðinum; tað vanliga lívið - uttanfyri brundarnar

Suppan er við at vera klár í vitapassarahúsinum á Borðuni í Nólsoy. Tað er beint nú at eg taki avgerðina sum eg fari at angara restina av degnum, at ganga heim móti skúlabókunum, heldur enn at steðga á og njóta súpanina. Mál fyri 2016: Steðga á oftari.

á Borðuni. Eg visti, at hinir nú sótu í hugnaligu vitapassarahúsinum á Borðuni við útsýni út í tað óendaliga og ótu heita bollasúpan og hvít flutes. Eg angraði meg gula og grøna um, hví eg ikki bara hevði bíðað eittsindur longri, og fingið mær eittsindur av bollasúpan áðrenn eg fór. Einkí hevði verið betur!

Tað var annars lægið, at tað skuldi vera júst bollsúpan fryntligu vitapassarnir bjóðaðu kalda fjallfólkkinum, tí bollasúpan var júst tað sum EG í longri tíð hevði arbeitt í høvðinum við. Bollasúpan skuldi verða fyrsta matgreinin eg skrivaði í 2016. Eg hevði ordiliga hugsað greinina ígjøgnum. Hina fyrstu matgreinina í nýggja árinum. Yvirskriftin: 'Nýggjar bollar í súpanina' og innihaldið skuldi vera um nýggjárslyftir, eina nýggja byrjan og um hvussu vit kunnu royna at brúka tað sum var, sum grundarlag undir onkum betri í framtíðini - næstan líkamikið hvat útgangstøðið er. Bollasúpan - við sínum supputerningum, frystum grønmeti og liðugtgjørðum kjöti og mjølbollum, men nú í 2016 í nýggjum hami - heimagjörd bót, fekst grønmeti og betri, lekkri, sunnari eplabollar. Ja, hendan byrjanin uppá ár 2016 skuldi fyri meg vera ein nýggj byrjan - við nýggjum bollum í súpanini. Áh, eg hevði so glett meg til alt orðaspælið! - Tit sum onkuntíð hava bloggað skilja møguliga gleðina, sum kann spretta burturúr júst rætta, tilpass roksutta men sigandi orðaspælinum. Men tað lá nú alt í sorði, tí eg vildi ikki hava nakrar betri, lekkari, sunnari EPLabollar! Eg vildi hava bollasúpan við liðugtkeyptum mjølbollum í hitanum í gomlu vitapassarahúsinum á Borðuni - nevndi eg útsýnið út í tað óendaliga? Men har var einki at gera. Súpanin var nú uttan iva etin, og menn og brundar og hinir mitt ímillum vóru allir ávegis heim av Borðuni.

Eg fekk mær eina skál av havragrýni, setti meg við eini bók, og fór at lesa... - Bollasúpan, bollasúpan, bollasúpan... Ok, eg klári ikki at lesa! Eg fari eftir barninum í barnagarðinum. Ávegis heim vóru brundarnir náddir

oman í bygdina - allir enn mettir av bollasúpanini - mennirnir altso.

Heimkomin kláraði eg ikki at halda mær longur, men fór eg beint í gongd við at gera bollasúpan. Eg át súpanina við góðum matarlisti, og sovnaði síðani við brestin.

Á middegi morgunin eftir hitaði eg mær restina upp - eg gjørdi eina duplta portiún dagin fyri - myndir mugu jú takast í dagsljósi. Men uha, longu meðan súpanini byrjaði at hitna í grýtuni visti eg, at bollsúpanin hoyrði ikki hesum degnum til. Nei alt til sína tíð! Eg hugdi útum í gráa dagin, sum als ikki minnti um kalda, men frískliga borðudagin dagin fyri. Eg fór í regnklæðir og skógvar, og gekk síðani ein skjótan túr niðan á oyggjarmúla í regni og vindi. Jú, heimkomin aftur, kom súpanin ógvuliga væl við. Ja, alt til sína tíð.

Ikki vakrir sum teir keyptu, men nógvar ferðir betur. Eg havi lisið at tú kanst brúka ein sproytuposa at gera bollarnar við, so verða teir vakrari.

Skógvarnar útum og hurðina upp. Suppan verður etin við úthurðina, har er friksligt, men eingin vindur.